01/11/2019

Εκεί όπου ευωδιάζουν τα ιερά λείψανα του Οσίου Δαβίδ

/ Ιερές Μονές

Η μονή του Οσίου Δαβίδ η οποία βρίσκεται στην καρδιά πυκνόφυτης έκτασης στα χαμηλά των βουνών «Καβαλάρης» και « Ξηρόν όρος» αντίκρυ του χωριού Δρυμώνα και πάνω από το χωριό Καλαμούδι, είναι αφιερωμένη στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος.

Στον ναό του Μοναστηριού φυλάσσονται σε καλλίτεχνη λειψανοθήκη τα ευωδιάζοντα και θαυματουργά οστά του Οσίου Δαβίδ του Γέροντος, το θυμιατό και το πετραχήλι του Αγίου (ρωσικής προέλευσης) και άλλα πολύτιμα κειμήλια.

Επίσης, τριγύρω και έξω από την μονή μπορείτε να επισκεφθείτε πολλά εκκλησάκια στην μνήμη διαφόρων Αγίων. Μην παραλείψετε να επισκεφθείτε και το ασκητήριο του Οσίου Δαυίδ, διανύοντας με τα πόδια μία μικρή απόσταση μέχρι την σπηλιά όπου ασκήτεψε ο θαυματουργός Όσιος.

Αξίζει το πέρασμα από το υπόγειο εκκλησίδιο των Αγίων Αναργύρων στην ΝΑ πτέρυγα των κελιών του μοναστηριού, στο οποίο σας δίνεται η δυνατότητα να θαυμάσετε αγιογραφίες του 17ου αιώνα.

Μάλιστα στο κατακομβικό αυτό εκκλησάκι κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας λέγεται ότι λειτουργούσε «κρυφό σχολειό».

Η ιερά μονή του Οσίου Δαυίδ είναι πολύ γνωστή για τις θείες αρετές ενός χαρισματικού γέροντα μοναχού του μακαριστού Ιάκωβου, που για πολλά χρόνια και μέχρι το τέλος της ζωής του υπήρξε ο ηγούμενος της.

Όσον αφορά το έτος της πρώτης οικοδόμησης της Μονής, προϋπήρχε του 1500, καθώς ο Όσιος Δαυίδ (έζησε γύρω στο 1550) δημιούργησε τη Μονή πάνω στα ερείπια προϋπάρχοντος ναού.

Γιορτάζει στις 6 Αυγούστου (Μεταμόρφωση του Σωτήρος) όπου πραγματοποιείται και ένα πολύ μεγάλο παζάρι στο εξωτερικά της μονής – αλλά και την 1η Νοεμβρίου στην μνήμη του Οσίου.

Πολλοί χριστιανοί από όλη την Ελλάδα, επισκέπτονται τή Μονή γιά να προσκυνήσουν τά Άγια λείψανα πολλών Αγίων και φυσικά του ιδρυτού της Οσίου Δαυΐδ του Γέροντος.

Ημέρες Πανηγύρεων: Μεταμορφώσεως του Κυρίου (6/8), Οσίου Δαυΐδ (1/11), Αγίων Αναργύρων (1/7), Αγίου Χαραλάμπους (10/2), Κοιμήσεως της Θεοτόκου (15/8) και Αγίου Γεωργίου (23/4).

Η ίδρυση και ανέγερση της Μονής, περί το έτος 1540, οφείλεται στον Όσιο Δαυΐδ. Νέος ακόμη στην ηλικία, επέτυχε την ανοικοδόμησή της σε υψόμετρο 500 περίπου μέτρων, κάτω από την σκέπη του Τελεθρίου όρους, ανάμεσα σε πυκνό δάσος πεύκων και ελάτων.

Ο Όσιος καταγόταν από τη Γαρδινίτζα. Νέος ακόμη έγινε μοναχός. Διετέλεσε ηγούμενος της Μονής Βαρνακόβης, ασκήτεψε στο Στείριον όρος και δοκιμάσθηκε από τον οθωμανό άρχοντα της Λιβαδειάς. «Θείω οδηγηθείς Πνεύματι», πέρασε στην Εύβοια, όπου έκτισε Ναό της Μεταμορφώσεως του Κυρίου, σε σημείο όπου προϋπήρχε παλαιότερος Ναός, κοντά στο χωριό Ροβιές και «τελείαν συνεστήσατο Μονήν», στην οποίαν συνέρρευσαν σύντομα πολλοί μοναχοί. Η φήμη της αγιότητός του ξαπλώθηκε γρήγορα, έκανε πολλά θαύματα και πριν την οσιακή κοίμηση του (1 Νοεμβρίου) πολλούς οδήγησε προς σωτηρία «μέγας φανείς εν λόγω και εργω».

Η Μονή, στα χρόνια του Βυζαντίου είχε τιμηθεί με Αυτοκρατορικούς τίτλους, οι

οποίοι δυστυχώς καταστράφηκαν κατά την πυρπόλησή της. Ακόμη, Πατριαρχικό σιγίλιο του 1638, επί Πατριάρχου Κυρίλλου, αναγνώριζε την Σταυροπηγιακή και Πατριαρχική αξία της Μονής.

Κατά τη διάρκεια της ἐπαναστάσεως του 1821, οι Μοναχοί βοήθησαν στον Αγώνα, με αποτέλεσμα νά προκαλέσουν την οργή των Τούρκων, οι οποίοι κατέστερψαν ολοσχερώς το Μοναστήρι, το οποίο ανακαινίσθηκε το 1877.

Σε απόσταση χιλιομέτρου βορείως της Μονής βρίσκεται το «Αγιονέρι». Κατά την παράδοση, ο Όσιος Δαυΐδ χτύπησε με το ραβδί του το βράχο και ανέβλησε καλό, άφθονο και ιαματικό νερό. Ακόμη, σε απόσταση 20 λεπτών με τα πόδια στα νότια της Μονής, υπάρχει το «Ασκητήριο» του Οσίου Δαυΐδ, ένα μικρό σπήλαιο σε βράχο, με το παρεκκλήσιο του Αγ. Χαραλάμπους.

Ημέρες δόξης και ανάπτυξης γνώρισε η Μονή στά χρόνια της Ηγουμενίας του μακαριστού Αρχιμ. Ιακώβου Τσαλίκη (1975-1991), ο οποίος άφησε φήμη και μνήμη οσίου ανδρός.

Στα χαμηλά των βουνών <Καβαλάρης> και <Ξηρόν όρος> αντίκρυ του χωριού <Δρυμώνα> βρίσκεται χτισμένη η Μονή του οσίου Δαυίδ αφιερωμένη στη μνήμη της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος.

Η τοποθεσία στην οποία βρίσκεται είναι προφυλαγμένη από όλους τους ανέμους, γεγονός όμως που δημιουργεί τις προϋποθέσεις μεγάλης επικάλυψής της από χιόνι τις κρύες μέρες του χειμώνα.Το έτος της πρώτης οικοδόμησης της Μονής δεν είναι ακριβώς γνωστό. Το βέβαιο είναι ότι προϋπήρχε του 1500, αφού ο όσιος Δαυίδ (που έζησε γύρω στο 1550) δημιούργησε την Μονή πάνω στα ερείπια προϋπάρχοντος ναού.

Λογικά ο προϋπάρχων αυτός ναός καταστράφηκε από τους Τούρκους μετά την κατάληψη της Εύβοιας το 1470. Το 1824 οι Τούρκοι καταστρέφουν με φωτιά και το νέο ναό για να εκδικηθούν τη συμμετοχή των μοναχών στον ξεσηκωμό του 1821. Η νέα ανοικοδόμηση έγινε το 1877.

Στο ναό του Μοναστηριού φυλάσσονται σε καλλίτεχνη λειψανοθήκη τα ευωδιάζοντα και θαυματουργά οστά του οσίου Δαυίδ του Γέροντος, καθώς το θυμιατό και το πετραχήλι του Αγίου, ρωσικής προέλευσης. Σώζεται επίσης χειρόγραφο δανειστήριο του Αγγελή Γωβιού, ο οποίος ερχόμενος από το Πήλιο πέρασε από τη Μονή και δανείσθηκε 1000 γρόσια για τις ανάγκες του αγώνα. Στο δανειστήριο αυτό ο Ευβοέας στρατηγός ευχαριστεί τους Πατέρες της Μονής αλλά και τους κατοίκους για τη συμβολή τους στον αγώνα για την ελευθερία.

Τις τελευταίες δεκαετίες η Μονή έγινε πανελλήνια γνωστή για τις Θείες ικανότητες ενός χαρισματικού μοναχού,που έζησε σ΄αυτή και που για πολλά χρόνια και μέχρι το τέλος της ζωής του υπήρξε ο ηγούμενος της.

Πρόκειται για τον Γέροντα Ιάκωβο στον οποίο αποδίδονται πλήθος Θείων και ανθρωπίνων επεμβάσεων προς ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου. Σε εκατοντάδες ανέρχονται οι ευεργετηθέντες και πιστοί του γέροντα Ιακώβου, οι οποίοι μέχρι και σήμερα επισκέπτονται συνεχώς και κατά ομάδες την Μονή προκειμένου να προσκυνήσουν τον τάφο του και να επικαλεσθούν τη συνδρομή του στα ανθρώπινα μικρά και μεγάλα προβλήματα τους.

Πηγή: limnievias.gr